

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 608
din 13.11.2008**

Dosar nr.: 609/2008

Petiția nr.: 10990/21.08.2008

Petent: I E

Reclamat: Ministerul Public, Pachetul de pe lângă Curtea de Apel Galați, prin procurori, S I , judecător delegat la Penitenciar Rahova

Obiect: discriminare creată prin restrângerea dreptului la apărare, exercitarea dreptului de recurs și nerespectarea drepturilor persoanelor care execută pedepse privative de libertate, datorită apartenenței etnice

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1. I E , cu domiciliul de corespondență la Penitenciarul Rahova, cu sediul în Șos. Alexandriei, nr. 154, București

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamațiilor

I.2.1. Ministerul Public, Pachetul de pe lângă Curtea de Apel Galați, prin procurori, cu sediul în Bd. Libertății, nr. 12, sector 5, București

I.2.2. S I , judecător delegat la Penitenciar Rahova, cu adresa de corespondență la sediul Penitenciar Rahova.

II. Obiectul sesizării

2.1. Sesizarea petentului I E vizează restrângerea dreptului la apărare, exercitarea dreptului de recurs și neacordarea anumitor drepturi în executarea pedepsei privative de libertate.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1. Petentul arată că este condamnat pentru omor, în prezent executând un mandat de 15 ani în Penitenciarul Rahova. Petentul consideră că a fost discriminat datorită apartenenței etnice (etnia romă) de către reprezentanții Ministerului Public, prin procurorii din cadrul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Galați și de către judecătorul delegat la Penitenciar, prin sechestrarea actelor sale pentru a se împiedica exercitarea căilor de recurs, restrângerea dreptului la apărare. În penitenciar petentul consideră că a fost discriminat de judecătorul delegat, fiind forțat la infometare pentru o perioadă de 21 de zile. Petentul consideră că este persecutat pe motive etnice și datorită faptului că a trecut de la religia ortodoxă la religia adventistă.

3.2. Față de aceste considerente, petentul solicită C.N.C.D. să înceapă o cercetare penală împotriva reclamațiilor.

IV. Procedura de citare

4.1. Urmare memoriului comunicat prin adresa înregistrată cu nr. 10990 din 21.08.2008 de către Ministerul Public-Parchetul de pe lângă Inalta Curte de Casație și Justiție, Secția urmărire penală și criminalistică, s-a constituit dosarul cu nr. 609/2008.

4.2. Prin adresa înregistrată cu nr. 11933 din 15.09.2008, s-a comunicat petentului înregistrarea petiției la Consiliu și în urma examinării petiției s-a ridicat din oficiu excepția de necompetență materială a C.N.C.D., Colegiul neavând competența de a se pronunța asupra respectării/nerespectării drepturilor prevăzute de lege pentru persoanele aflate în executarea pedepselor privative de libertate.

4.3. Prin aceeași adresă, s-a pus în vedere petentului să își exprime punctul de vedere cu privire la excepție și s-a acordat termen la data de 15.10.2008 pentru a-și formula propriile apărări.

4.4. Până la data soluționării petiției, petentul nu a comunicat propriile sale apărări în raport cu excepția de necompetență invocată din oficiu.

V. Susținerile părților

Susținerile petentului

5.1.1. Prin petiția transmisă Ministerului Public și redirectionată C.N.C.D., înregistrată cu nr. 10990 din 21.08.2008, petentul arată că este discriminat datorită apartenenței sale etnice de către reprezentanții Ministerului Public, în speță procurorii din cadrul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Galați. În acest sens, petentul arată că s-au făcut intervenții la Directorul Penitenciarului Rahova și judecătorul delegat la Penitenciarul Rahova pentru sechestrarea

documentelor sale pentru a se împiedica exercitarea căilor de recurs ori a plângerilor conform termenelor procedurale.

5.1.2. Petentul consideră că a fost discriminat de judecătorul delegat la Penitenciar datorită faptului că este de etnie romă și pentru că a trecut de la religia ortodoxă la religia adventistă.

5.1.3. Petentul arată că datorită situației sale a fost înfometat timp de 21 de zile, fiind ținut în regim de refuz de hrană și consemnat în registrele cu deținuți cu refuz de hrană.

5.1.4. Pentru considerentele indicate în petiție, petentul solicită începerea unei cercetări penale împotriva reclamațiilor pentru încălcarea dispozițiilor legale.

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1. **În fapt**, Colegiul Director reține că sesizarea petentului vizează restrângerea drepturilor sale în executarea unei pedepse privative de libertate.

7.1. **În drept**, Colegiul Director constată că potrivit Legii nr.275 din 4 iulie 2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, art.5: „(1) În timpul executării pedepselor este interzisă orice formă de discriminare pe temei de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, gen, orientare sexuală, opinie, apartenență politică, convingeri, avere, origine socială, vârstă, dizabilitate, boală cronică necontagioasă, infecție HIV/SIDA sau alte temeiuri. (2) Încălcarea prevederilor alin. (1) se pedepsește potrivit legii penale”.

7.2. Potrivit art. 39 privind asigurarea respectării drepturilor persoanelor aflate în executarea pedepselor privative de libertate: „(1) Respectarea drepturilor prevăzute de lege pentru persoanele aflate în executarea pedepselor privative de libertate este asigurată de judecătorul delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate”.

7.3. De asemenea, potrivit art.38: „(1) Exercițarea drepturilor persoanelor condamnate la pedepse privative de libertate nu poate fi îngrădită decât în limitele și în condițiile prevăzute de Constituție și lege.

(2) Împotriva măsurilor privitoare la exercitarea drepturilor prevăzute în prezentul capitol, luate de către administrația penitenciarului, persoanele condamnate la pedepse privative de libertate pot face plângere la judecătorul delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate, în termen de 10 zile de la data când au luat cunostința de măsura luată.

(3) Persoana condamnată este ascultată, în mod obligatoriu, la locul de deținere, de judecătorul delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate.

(4) Judecătorul delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate poate proceda la ascultarea oricărei alte persoane în vederea aflării adevărului.

(5) Judecătorul delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate soluționează plângerea, prin încheiere motivată, în termen de 10 zile de la primirea acesteia și pronunță una dintre următoarele soluții:

a) admite plângerea și dispune anularea, revocarea sau modificarea măsurii luate de către administrația penitenciarului;

b) respinge plângerea, dacă aceasta este nefondată.

(6) Încheierea judecătorului delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate se comunică persoanei condamnate în termen de două zile de la data pronunțării acesteia.

(7) Împotriva încheierii judecătorului delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate persoana condamnată poate introduce contestație la judecătoria în a carei circumscripție se află penitenciarul, în termen de 5 zile de la comunicarea încheierii.

(8) Contestația se judecă potrivit dispozițiilor art. 460 alin. 2-5 din Codul de procedura penală, care se aplică în mod corespunzător.

(9) Hotărârea judecătorei este definitivă.

7.4. Examinând plângerea și dispozițiile legale incidente, în speță prevederile Legii nr.275 din 4 iulie 2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, Colegiul Director constată că potrivit Art.5 orice formă de discriminare manifestată în timpul executării pedepselor se pedepsește potrivit legii penale, ceea ce denotă intenția expresă a legiuitorului de a incrimina aceste fapte ca infracțiuni. Raportându-ne la prevederile Ordonanței de Guvern nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, reținem că acestea constituie cadrul general al reglementării discriminării în legislația românească, sub aspectul materiei și a răspunderii juridice, aflându-ne în domeniul regimului juridic contravențional, respectiv al răspunderii contravenționale.

7.5. Astfel, în speța dedusă soluționării, constatăm existența unei reglementări speciale, Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal în raport cu prevederile Ordonanței de Guvern nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, reglementare cadru cu caracter general.

Față de aceste aspecte, reținem aplicarea principiului de drept "*specialia generalibus derogant*" potrivit căruia legea specială, fie anterioară, fie posteroară sau concomitentă cu cea generală se aplică în primul rând, având preferință față de legea generală.

7.6. Sub aspectul procedural al garantării drepturilor persoanelor aflate în executarea pedepselor privative de libertate, Colegiul Director reține că potrivit art.39: „(1) Respectarea drepturilor prevăzute de lege pentru persoanele aflate în executarea pedepselor privative de libertate este asigurată de judecătorul delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate”.

7.7. În același sens, Colegiul Director reține că Legea nr. 275 din 4 iulie 2006, în art.38 și art.39 prevede în mod expres procedura de soluționare a plângerilor împotriva măsurilor privitoare la exercitarea drepturilor persoanelor condamnate la pedepse privative de libertate.

7.8. Astfel, raportându-ne la obiectul plângerii și la dispozițiile legale incidente, Colegiul Director constată că plângerea nu este de competența Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, conform atribuțiilor stabilite

de O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată.

7.9. Acest aspect de vadită necompetență a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării a fost statuat și de instanțele judecătorești care s-au pronunțat în același sens, prin Sentința Civilă nr.556 din 21.02.2007 pronunțată de Curtea de Apel București și menținută prin respingerea recursului de către Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr.3241 din 26.06.2007.

7.10. Pe de altă parte, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a subliniat că puterile publice nu pot adresa instrucțiuni instanțelor de judecată, în speță membrilor acestora în ceea ce privește exercițiul funcțiilor lor și nici să interzică executarea hotărârilor judecătorești pronunțate. (vezi în acest sens hotărâre pronunțată în cauza Van de Hurk v. the Netherlands, 19 aprilie 1994, parag. 45, coroborat cu hotărârile pronunțate în cauzele Benthem v. the Netherlands, 23 October 1985, Series A no. 97, p. 17, para. 40; H. v. Belgium, 30 November 1987, Series A no. 127, p. 34, para. 50; and Belilos v. Switzerland, 29 April 1988, Series A no. 132, p. 29, para. 64). Astfel, în raport cu petiția, așa cum este formulată, Colegiul Director reține că în cauză sunt aplicabile principiile organizării și înlăptuirii justiției în țara noastră, transpuse în Constituția României și care statuează în art. 126 alin.1 că „În România justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege”, fiind exclusă posibilitatea desfășurării activității de jurisdicție de către alte structuri sau de către persoane ori instituții private. Coroborând acest aspect fundamental incident petiției deduse soluționării, Colegiul Director este de opinie că, în speță, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, ca autoritate de stat, autonomă, nu poate analiza statuările instanțelor judecătorești sau măsurile luate de procuror ori actele efectuate de procuror, nu se poate pronunța sine qua non asupra aspectelor corelative înlăptuirii actului de justiție sau actelor de efectuare a cercetării penale, atribut exclusiv al instanțelor de judecată, respectiv al procurorului ierarhic superior. C.N.C.D. nu poate adresa instrucțiuni magistraților, judecători sau procurori, în ceea ce privește exercițiul funcțiunii lor și nici să interzică executarea hotărârilor judecătorești pronunțate.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admite excepția necompetenței materiale a C.N.C.D. în raport cu obiectul petiției, astfel cum este formulat;
2. Clasarea dosarului;
3. Se va răspunde petentului în sensul celor hotărâte;
4. O copie a hotărârii se va transmite petentului la Penitenciarul Rahova

5. O copie a hotărârii se va transmite Ministerului Public-Parchetul de pe lângă Inalta Curte de Casație și Justiție, Secția urmărire penală și criminalistică

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicata și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

ASZTALOS Csaba Ferenc – Președinte

COMȘA Corina Nicoleta – Vicepreședinte

GERGELY Dezideriu – Membru

HALLER Istvan – Membru

IONIȚĂ Gheorghe – Membru

PANFILE Anamaria – Membru

TRUINEA Roxana Paula – Membru

VASILE Ana Monica - Membru

Data redactării 21.11. 2008

Red. G.D. , Tehnored. A.P., 2 exemp.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

